ČÍSLO 3 / VYDÁNO 15. 9. 2022

TŘEBONÍNSKÝ OBČASNÍK

Obsah čísla

Slovo starosty obce

Informace SKK

SDH Prostřední Svince

Okénko do historie

Stalo se před 50 lety

Náš rozhovor s...

Vzpomínky L. Kadičové

Original Afrika

Obec Dolní Třebonín
Dolní Třebonín 6
382 01 Dolní Třebonín

+420 380 743 827
+420 380 743 647
+420 380 743 837

bipbkma

www.dolnitrebonin.cz

Víceúčelová sportovní hala - Dolní Třebonín. Stavební práce pokračují podle plánu.

Rybníky mezi Dolní a Prostřední Svincí byly úspěšně revitalizovány a napuštěny.

D. Třebonín
H. Třebonín
D. Svince
P. Svince
H. Svince
Čertyně
Záluží
Štěkře

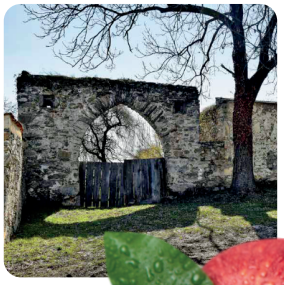

Slovo starosty obce

Vážení občané,

blíží se konec dalšího volebního období a s tím souvisí i má povinnost seznámit Vás s tím, jak se nám podařilo naplnit naše volební sliby, které jsme Vám na začátku volebního období dali a abyste sami posoudili, zda a do jaké míry jsme naplnili Vaše očekávání.

V prvé řadě to byla stavba Víceúčelové sportovní haly - Dolní Třebonín. Stavbu, kterou jsme plánovali velmi dlouhou řadu let, se nám bohužel podařilo zahájit v nejméně vhodnou dobu. Mám tím na mysli zásadní zdražování stavebního materiálu, jeho nedostatek společně s nedostatkem pracovníků takřka všech profesí, které se na stavbě podílí.

Původní náklady na stavbu byly plánovány mezi 27 až 30 miliony korun. Dnes jsme se díky šestiletému zpoždění realizace, a po doplnění vybavení stavby o vzduchotechniku, saunu a další zařízení, které nebylo součástí původního projektu, v souběhu s inflací a zmíněným zásadním zdražením všeho stavebního materiálu, dostali na více jak na dvojnásobek původní ceny.

Téměř polovinu nákladů stavby uhradíme do konce roku bez problémů a stavba bude schopna zazimování (bude kompletní střecha, okna, rozvody elektriky, vody, omítky). Další finanční prostředky plánujeme zajistit opět formou dotace, zčásti od Krajského úřadu Jihočeského kraje a dále z Národní sportovní agentury, kde ještě nebyl do současné doby bohužel vypsán potřebný grant. S touto organizací jsme pravidelně v kontaktu.

Stavba není jednoduchá. Na pravidelných kontrolních dnech se řeší nejen postup samotné stavby, ale za účasti projektanta i někdy poměrně složité technologické záležitosti, které se týkají použitých materiálů.

V době psaní mého příspěvku jsou všechny zásadní problémy vyřešeny a snad nás již nečekají žádná „překvapení“.

Jeden z hlavních bodů volebního programu je tedy splněn z podstatné části a je na budoucím vedení obce, jak si poradí s dokončením stavby, ale i s nastavením jejího provozu a maximálního využití. Termín jejího dokončení a uvedení do provozu bude přímo úměrný zajištění potřebných finančních prostředků. V ideálním případě to může být už únor příštího roku, v případě zpoždění toku financí srpen až září 2023.

Dalším bodem volebního programu bylo propojení vodovodů Horní Třebonín - Prostřední Svince, Prostřední Svince - Horní Svince, Prostřední Svince - Dolní Svince, Záluží - Čertyně a Štěkře. Tento bod se podařilo splnit z podstatné části. Byla realizována stavba propojení vodovodu Horní Třebonín - Prostřední Svince. Díky tomu bylo možné zahájit práce na prodloužení vodovodu dál do Dolní Svince. Tato stavba je v podstatě hotova a bude pokračovat stavbou přípojek pro jednotlivé odběratele. Ti si uhradí vlastní přípojku a stavební povolení, projekt zajistí obec. Získali jsme také dotaci pro prodloužení vodovodu do Horní Svince a po dokončení přípojek v Dolní Svinci zahájíme práce i zde.

Začátkem září se pustíme do vybudování přečerpávací jímky, která by měla zamezit zamokřování pozemků na pozemcích nad „starými bytovkami“, kam jsou odvedeny odpadní vody z domů stojících vlevo od místní komunikace vedoucí do Dolní Svince. Zároveň zde bude prodloužena kanalizace a vodovodní řad.

Zpracovává se projekt pro prodloužení vodovodu do Štěkře a Čertyně ze Záluží. Po jeho dokončení a získání potřebného stavebního povolení podáme žádost o dotaci, která by měla být také úspěšná. Tolik tedy k vodovodům.

Dalším bodem našeho volebního programu bylo vybudování kanalizace a čističky odpadních vod v Prostřední Svinci a v Záluží. Jsou podány žádosti o dotaci, zatím čekáme. V tomto bodě jsme tedy úspěšní nebyli.

Dali jsme si také závazek plynofikovat další část Dolního Třebonína - „staré bytovky“. Zde jsme se ovšem nesetkali se zájem občanů a navíc současné podmínky pro vytápění plynem nejsou zrovna ideální. Z tohoto bodu tedy sešlo a ani do budoucna nebude asi aktuální.

Naplánovali jsme si také rekonstrukci sociálního zařízení v Záluží č. p. 3 - bývalý dům s pečovatelskou službou. Tento bod se nám podařil splnit beze zbytku a všech 14 bytů bylo bez dotací, jen z prostředků obce, celkovým nákladem téměř 1,8 milionu korun kompletně rekonstruováno (voda, elektrické rozvody, odpady, sociální zařízení).

Spíše zbožným přáním, než možností realizace, se zpočátku zdála plánovaná stavba chodníků v obci. Vzhledem k finanční náročnosti stavby a nemožnosti získat dotaci jsme stavbu původně naplánovali tak, že ji zrealizujeme ve dvou etapách. Po vyhodnocení aktuální finanční situace obce jsme se však rozhodli chodník postavit celý. Za bonus považuji zkoordinování jeho stavby s generální opravou hlavní komunikace probíhající středem naší obce. Bez vstřícnosti Krajského úřadu Jihočeského kraje - Odboru dopravy, by se to však jen těžko podařilo.

Silnice je totiž v jeho vlastnictví a její rekonstrukce byla spolufinancována i z prostředků Evropské unie.

Posunout její realizaci o celý rok, tedy až bude hotov náš chodník, bylo hodně složité a vyžadovalo dle mého zjištění poměrně náročná jednání na úrovni ministerstva.

Náklady na stavbu chodníku včetně nového veřejného osvětlení v celé délce 800 m se pohybovaly ve výši téměř 7 mil. Kč. Stavbu jsme realizovali bez dotace, z vlastních prostředků.

Podařilo se nám také postavit dlouho a právem požadovaný chodník od Zdeňků kolem školy a potoka až ke „starým bytovkám“, který je poměrně hodně využívaný. V zimních měsících nebo v době dešťů se zde jen velmi těžko procházelo. Tento chodník byl postaven také jen z prostředků obce.

Za pomoci státní dotace jsme splnili další bod našeho volebního programu, kterým byla přístavba jedné třídy a krásné otevřené učebny u naší základní školy. Zároveň byly upraveny i venkovní prostory kolem školy včetně nového oplocení, pojízdné brány a výsadby tújí kolem celého plotu.

Máme také zpracovanou studii rozšíření prostor mateřské školky, které by měly vzniknout zčásti ze stávajících kanceláří obecního úřadu, archivu a menšího skladu. Vchod by byl řešen přístavbou z venkovních prostor mateřské školy mezi budovou obecního úřadu a svahem pod bytovým domem č. p. 120. Podmínkou zahájení stavby je zpracování projektu pro stavební povolení a získání dotací. To by neměl být v tomto případě až tak velký problém.

Navíc, oproti volebnímu programu, se nám nákladem téměř 1,8 mil. Kč podařilo provést rozsáhlou rekonstrukci prostor klubovny hasičů v Prostřední Svinci. Vznikly zde zcela nové prostory pro jejich činnost. Vlastní prostory zde mají i mladí hasiči a své místo zde našla i knihovna.

Právě členové SDH zde odvedli ve svém volném čase drtivou část práce a celá rekonstrukce proběhla prakticky v jejich režii. Část vybavení a zařízení se jim podařilo získat bez přispění obce prostřednictvím sponzorů. Za to jim patří velké poděkování a v dnešní době bezesporu i obdiv.

Také nad rámec volebních slibů se nám podařilo zajistit od ministerstva zemědělství dotaci na obnovu třech malých vodních nádrží mezi Prostřední a Dolní Svincí. V místě, kde byly bez přehánění tři zarostlé větší „louže“, vznikly tři nádherné vodní nádrže, které nejenže jsou ozdobou krajiny, ale zadrží poměrně velké množství vody v krajině, což bylo také jedním z hlavních cílů jejich revitalizace. V době psaní mého příspěvku se již napouštěly.

Rybníky v krajině po napuštění

Po poměrně dlouhé době se nám podařilo získat dotaci na instalaci bezdrátového výstražného systému – veřejného rozhlasu. Práce na jeho realizaci byly již zahájeny a budou hotovy patrně do konce září. Rozhlas bude možno ovládat také dálkově a to i jeho jednotlivé větve ve všech částech naší obce.

Máme rovněž podanou žádost o dotaci na rekonstrukci veřejného osvětlení. Současné výbojky nahradíme LED osvětlením. Od tohoto opatření si slibujeme vzhledem k rozsahu našeho VO poměrně velké úspory elektrické energie, což je v současné době více než aktuální.

Hodně důležitou dotaci se nám podařilo také získat na zateplení a výměnu oken u bytového domu č. p. 120, kde má obec 9 bytových jednotek. Původní okna byla již ve velmi špatném stavu a jejich výměna tak byla nutná.

Nákladem 620.000,- Kč bez dotace, jsme vybudovali workoutové hřiště, které je velmi často využíváno, a to širokou veřejností bez ohledu na věk. Škoda jen, že někteří nenechaví jedinci se vyžívají v ničení jeho částí, např. stolu na stolní tenis, jehož povrch posekali nějakým kovovým předmětem. Tomuto jednání nezabránily bohužel ani kamery, které celý prostor kolem tohoto a dětského hřiště monitorují.

Po delší době jsme také do jednotlivých částí naší obce konečně rozmístili celkem devět informačních cedulí.

V návaznosti na stavbu chodníku jsme nechali u parku postavit autobusovou čekárnu, kde bohužel některý dorostenec, krátce po jejím dokončení, poškodil nožem zabudovanou lavičku.

Podařilo se nám také získat dotaci na 400 ks kompostérů. 90% je jich již na zahradách a doufám, že slouží dobře svému účelu.

Po dlouhém váhání jsme pro potřeby obce v roce 2020 také koupili z vlastních prostředků malé nákladní vozidlo ZEBRA včetně příslušenství v celkové hodnotě vyšší než 2 mil. Kč, které v letních měsících využívají naši pracovníci technické čety pro odvoz různého materiálu a v zimě pro údržbu místních komunikací.

S pomocí dotace se nám podařilo pořídit pro činnost našich hasičů dodávkové vozidlo Ford, které je upraveno pro jejich potřeby. Stodola, kterou hasiči využívají pro parkování svých vozidel a uskladnění části výzbroje, dostala novou fasádu.

Podporovali jsme činnost všech tří SDH a zásahové jednotky.Kulturní a společenský život jsme se snažili udržet tak, jak nám to dovolil Covid-19. Novou podobu i rozmanitější obsah dostal i náš Občasník.

Výčet našich aktivit v uplynulém období je více jak bohatý. U všech činností nejsou uvedena čísla. Většinu akcí, včetně té největší, kterou byla stavba chodníku, jsme financovali z našich prostředků. Někde jsme využili dotace, ale i zde musela být v různé výši finanční spoluúčast obce.

Na základě výše uvedeného si dovolím tvrdit, že po bytové výstavbě, která skončila před více jak dvaceti lety a bezesporu umožnila a nastartovala další rozvoj obce, bylo toto pomalu končící volební období, z pohledu rozvoje obce, jedno z nejúspěšnějších.

Na závěr svého příspěvku, jehož cílem bylo Vás alespoň v krátkosti seznámit s výsledky naší práce v uplynulých čtyřech letech, bych chtěl poděkovat všem zastupitelům za dosavadní spolupráci. I díky ní se podařilo naší obec opět posunout o řádný kus vpřed.

Děkuji i všem našim občanům, kteří měli pochopení pro mnohdy nepříjemné situace, např. při stavbě chodníku a opravě místní komunikace. I oni tak přispěli svým dílem ke zdárnému a bezproblémovému dokončení prací.

S přáním všeho dobrého

Pavel Ševčík, starosta obce

Informace sportovně kulturní komise

Před letními prázdninami jsme uspořádali akci, na kterou se těší především děti z Třebonínska. Tou bylo 25. 6.2022 Rozloučení se školou.

Tentokrát jsme ho uspořádali poblíž našeho Bike Parku. Potěšila nás hojná účast a děkujeme všem pořadatelům za přípravu.

Fotografie z této i dalších akcích si můžete prohlédnou na nově upravených internetových stránkách obce: www.dolnitrebonin.cz

Soutěž SDH Prostřední Svince “O pohár obce Dolní Třebonín“

Dne 3O.7.2022 se konala u příležitosti 75. výročí vzniku SDH Prostřední Svince hasičská soutěž „O pohár obce Dolní Třebonín“. Soutěž moderoval majitel ČTV 1 pan Josef Pecl. Ten na úvod přivítal hosty, pana místopředsedu poslanecké sněmovny Jana Bartoška, čestného člena SDH Prostřední Svince, herce Ondřeje Veselého, okresního starostu SDH pana Alfréda Krenauera a starostu obce Dolní Třebonín pana Pavla Ševčíka. Dále všech 15 soutěžních družstev a poté seznámil přítomné s historií sboru.

Své projevy přednesli také hosté. Po nich pak starosta SDH seznámil soutěžící s pravidly, popřál všem mnoho úspěchů a odstartoval soutěž. K poslechu i tanci hrála kapela ,,Leťáci“.

I přes počáteční nepřízeň počasí se všichni dobře bavili a soutěžící vynaložili všechny své síly, aby dosáhli na výhru. Nakonec předvedlo družstvo z Krasejovky požární útok s auto veteránem značky Schteir. Toto družstvo pak převzalo ocenění za první místo v kategorii mužů. V ženách zvítězilo družstvo z Mojného. Při muzice, dobrém pití a jídle mnozí z nás vydrželi i přes půlnoc.

Chtěl bych poděkovat SDH Přední Výtoň, jehož členové nám předali krásnou, skleněnou plaketu jako dárek k 75. narozeninám. Dík patří i vedení obce Dolní Třebonín za jeho podporu a pomoc s realizací nejen této akce.

Na závěr mi dovolte pár slov. Jako starosta SDH slyším, dobře jsi to zorganizoval atd. To je možná pravda, ale ne úplná. Víte, největší díky patří členům našeho SDH a jejich rodinám. Dále pak všem přátelům, kteří našemu sboru pomohli tuto soutěž uspořádat. Věřte, není to o člověku, který to řídí, protože bez lidí ochotných obětovat čas a práci, to nejde. A já jsem hrdý starosta sboru na to, že naše SDH má tak skvělé členy a přátele. Bez nich by to nešlo. Ještě jednou děkuji obci Dolní Třebonín za podporu našeho SDH a všem, kteří nás podporují.

Jan Rothaus, předseda SDH Prostřední Svince

Okénko do historie

Čertyně – Na základě dosavadního stavu poznání je zde patrné trvalé osídlení od sklonku 1. tisíciletí našeho letopočtu. Průzkumné práce v roce 1999 potvrdily i osídlení ve starší době bronzové.

V okolí byly nalezeny soubory pravěké a středověké keramiky. Jinou památkou na pravěkého člověka jsou tři mohyly z doby halštatské z období let 800 – 400 př. n. l. Zajímavý byl nález bronzové sošky u samoty Těšín u Čertyně, u které se nepodařilo určit stáří.

První písemná zmínka o Čertyni pochází z roku 1365, kdy byla připojena ke statku Dívčí Kámen.

Čertyně není zajímavá jen svými božími mukami, dnes téměř skrytými v polích za vsí, ale památkami více či méně zachovalými. Nejvýznamnějším památkovým objektem je statek č. p. 10 se dvěma gotickými branami s hrotitými oblouky. Poněkud nelogicky zde působí otvory podobající se otvorům po kladkách k padacím mostům.

Další zajímavou usedlostí je č. p. 2 ze 17. století s členěným štítem. Historicky cenným objektem je i třípodlažní renesanční sýpka a další objekty.

Ves byla v roce 1990 prohlášena za vesnickou památkovou zónu.

Čertyňská jednotřídní škola vznikla v roce 1822. Protože ji navštěvovaly děti ze širokého okolí, nepostačovala pokrýt zájem a proto byla zahájena výstavba nové školy v roce 1827 a po roce byl zahájen provoz.

V roce 1886 dosáhl počet dětí maxima – jednu třídu navštěvovalo 140 dětí, a proto započaly snahy o rozšíření školy o 2. třídu.

Nová škola byla v roce 1890 postavena tentokrát v Radosticích a ze staré byl zřízen hostinec. V roce 1980 byla škola zrušena, protože počet žáků byl velmi kolísavý – v posledním roce ji navštěvovalo 13 – 15 dětí.

Připravil Antonín Švec st.

Stalo se před 50 lety

Počasí bylo plné výkyvů při střídání teplých a chladných dnů, doprovázených častými srážkami, bouřkami i kroupami, které však nenadělaly výrazné škody.

Devátého července byl první tropický den a od poloviny července do poloviny srpna byly zaznamenány poměrně vysoké teploty až k 32°C i silné bouřky s přívalovými dešti, které mnohde způsobily záplavy.

Koncem září byl silný mráz a přes den teploty jen 12°C.

Nepřízeň počasí zasáhla do rostlinné výroby a ta následně i ovlivňovala výsledky v živočišné výrobě. Nedařilo se plnit úkoly v dodávkách mléka a rovněž přírůstky skotu způsobené méně hodnotným jádrem byly slabší.

Připravil Antonín Švec st.

Náš rozhovor s…

Zuzana Kyselová

Paní Zuzano, co se stane v životě člověka, že změní profesi a začne novinařit?

Dost možná jsem to měla psáno v osudu. Už na základní škole mě snad nejvíce ze všeho bavil český jazyk. Určitě na tom měl velký podíl vodňanský učitel Adolf Hofman, veliká autorita školy, který nás do češtiny zasvěcoval tak, že mě to ohromně bavilo a taky mi to šlo. A protože byl současně i náš třídní učitel, probíral s námi, žáky, kdo by se měl jakou cestou dál po devítiletce ubírat. Mně doporučil žurnalistiku. Ovšem moc dobře věděl, že kvůli angažovanosti mých rodičů v 68. roce nemám moc šancí dostat se na střední školu. Naznačil mi, že když to nejde přímou cestou, je možné cíle dosáhnout oklikou. Mě však tehdy novinařina vůbec nelákala, když jsem viděla, čeho byly za doby vlády soudruhů noviny plné. Láska k přírodě mě zavedla na zemědělské školy a vítr mě posléze zavál do třebonínského družstva. Pak jsem ale v rámci reorganizace o místo přišla. A měla jsem ohromné štěstí. V českokrumlovské okresní redakci hledali nového redaktora. Pracovali tam naši známí, a ti si vzpomněli na mě. Tak jsem to šla zkusit. A už jsem tam zůstala. Můj taťka měl radost. Také jeden čas dělal redaktora v okresní redakci týdeníku Jiskra ve Strakonicích.

Začátky asi nebyly snadné, nebo se mýlím? Co nebo kdo vám pomáhal?

To opravdu nebyly. Šla jsem tam s tím, že slohy pro mě nebyly nic těžkého, tak to snad nebude problém. Jenomže psaní novinových článků je úplně jiné. Má své zásady a postupy a přizpůsobuje se čtenářům tak, aby je obsah novin zajímal a bavil. Redaktor musí napsat několik rozmanitých článků denně, takže si nemůže s jedním hrát kdovíjak dlouho. Bylo třeba se naučit speciální redakční program v počítači a každý den stíhat uzávěrky. Ale také se naučit fotit a zacházet s fotoaparátem. A naučit se hledat v regionu zajímavá témata. Představa, že mi někdo bude říkat, co mám psát, vzala fofrem za své. A mnoho dalších věcí. Zaučovali mě, radili mi a pomáhali šéf a kolegové redaktoři, vždy při chvilkách, když na to našli čas. Jsem jim vděčná za jejich trpělivost. Později jsem se ji snažila zase já vracet novým nastupujícím kolegům.

Jak dlouho už tuto práci děláte?

Něco málo přes dvacet let.

O jakých tématech píšete nejraději?

No, to je těžká otázka. Mě zajímá snad všechno, člověk se vždy dozví spoustu nových věcí. Nejmilejší

jsou témata zabývající se přírodou, setkání se zajímavými lidmi, mezi kterými může být třeba i váš dlouholetý soused, o němž jste celou dobu netušili, jaký koníček má, nebo co úžasného dovede či dokázal. Nádherné jsou výlety do historie českokrumlovského regionu, která je nesmírně zajímavá, bohatá a krásně tajuplná.

Na co ze své novinářské činnosti nezapomenete a na co ráda vzpomínáte?

Určitě nezapomenu na povodně v roce 2002, které si právě připomínáme. Během nich si sáhli na dno svých sil nejenom všichni záchranáři a pracovníci obcí i měst, postižení lidé a mnoho dalších, ale také novináři. Snažili jsme se být všude, kam se valila voda, kde se něco dělo, snažili se být u všeho důležitého, ale bylo toho tolik, že to nebylo v lidských silách. Prožívala jsem s lidmi jejich dramatické zážitky a osudy, někdy i osudy tragické.

Ráda vzpomínám na spoustu zážitků. Zejména na setkání s lidmi s láskyplnou duší, kteří vyzařují tak silnou pozitivní energii, že ji dokážou předávat všem lidem kolem sebe. Jedním z nich byl lesník Jaroslav Michal z Cetvin, který v jejich okolí obnovil křížovou cestu, kterou mě provedl.

S jakými významnými nebo zajímavými lidmi jste se díky své profesi setkala?

Také jich byla hezká řada i navzdory tomu, že je nijak zvláště nevyhledávám. Od známých populárních osobností po vysoké politiky i prezidenta. Mezi ty, se kterými mi bylo obzvláště hezky a moc mě potěšilo, že jsem s nimi mohla hovořit, patří například Marek Eben, Michal Nesvadba, Bolek Polívka, také známý cestovatel Miloslav Stingl, kde bylo vzájemné potěšení z rozhovoru opravdu oboustranné. Pochopitelně nemohu zapomenout na setkání s Karlem Gottem, když přijel oslavit své narozeniny do Českého Krumlova se svou budoucí ženou a s celou plejádou VIP osobností. Projeli se v Českém Krumlově i na voru a na břehu na ně čekala smečka novinářů včetně mě. Sjeli se na to dravci z Prahy zejména z bulvárních médií a nastal bezohledný boj o nejlepší fotku. V duchu jsem se tomu musela smát, ale nedala jsem se. Pořídila jsem prima fotografie a později také s Mistrem pohovořila. Karel Gott na mě udělal veliký dojem a od té doby na něho nedám dopustit. Byl profesionál

každým coulem. Běsnění fotografů kolem něho ho nechávalo v klidu, trpělivě nechal všechny fotografovat podle libosti, byl skromný, elegantní, vtipný. Nikoho s žádostí o podpis neodmítl.

Má vaše práce vliv na organizaci rodiny nebo na vaše koníčky?

Ano, a velký. Novinařina je práce, která se neohlíží na čas. Redaktor musí být připraven vyrazit kdykoliv do terénu, když to události a situace vyžadují. Navíc ne všechny události jsou příjemné, týkají se i lidských tragédií, často pracujeme ve velkém stresu. Takže na to doplácí rodina, které se nemohu věnovat tolik, kolik bych chtěla. Obrovský dík proto patří mému muži, který má pro mě velké pochopení a na kterého padla velká část starostí a péče, i když toho má pochopitelně někdy už také dost. Bez jeho pomoci a vstřícnosti bych práci redaktorky dělat nemohla. A stejné je to s mými dalšími zálibami. Novinařina se mi stala obrovským koníčkem a na zbývající se již nedostává. Ovšem na čtení si čas najdu vždycky.

Máte nějaký nesplněný novinářský sen?

Myslím, že ne, že jsem za těch více než dvacet let toho zažila tolik, že nevím, co víc bych si mohla přát. Něco snad přece. Moc by se mi líbilo setkat se a popovídat si s mým milovaným spisovatelem Františkem Nepilem. Jeho knížky, humor i vyprávění jsou pohlazením po duši. Ale to je sen, který se mi kvůli jeho příliš brzkému odchodu bohužel už nikdy nesplní.

Paní Zuzano, děkuji Vám za rozhovor a spolu se čtenáři Občasníku se těším, že si v okresním tisku přečteme něco z Vašeho pera i o Třebonínsku.

Rozhovor s paní Kyselovou připravil Antonín Švec st.

Vzpomínky paní Kadičové

I s ohledem na příznivé ohlasy k vyprávění pana Perníka v minulém Občasníku chceme využít vzpomínek dalších pamětníků. Tentokrát jsem oslovil paní Ludmilu Kadičovou.

Paní Ludmilo, jedna z věcí kterou o Vás vím je, že jste rozená Drboutová a že jste se narodila v roce 1935. Kde to bylo?

Bylo to v č. p. 4 u Drboutů v Dolním Třeboníně. Tam, kde bydlím dnes, bývala pole.

Vyrůstala jste sama nebo jste měla sourozence. Co Vám utkvělo z té doby nejvíc v paměti?

Měla jsem a stále mám tři sourozence. Kromě sestry Marie, která žije na Chodsku, žijeme my ostatní v Dolním Třeboníně. Mé dětství bylo poznamenáno tím, že jsme neměli babičky.

Součástí Vašeho života byla i 2. světová válka. Chcete na něco z té doby vzpomenout?

Za války jsem navštěvovala školu v Černici. V květnu 1945 obsadili školu Američani a my jsme se zbytek roku učili na místní faře. Válka neměla na naše vzdělávání žádný vliv. Po válce jsme chodili na 2. stupeň ZŠ do Zlaté Koruny. V té době se chodilo do školy z Třebonína pěšky.

Co jste ve Vašem životě nejraději dělala? Mám na mysli rodinný život, koníčky, zaměstnání?

Moje zaměstnání bylo ovlivněno tím, že jsem byla

dcera kulaka a nemohla jsem studovat. Jako mladá jsme prodávala ve Zlaté Koruně a pak v Srníně. Po založení rodiny jsme začala pracovat ve škole – to bylo v roce 1964. Tady jsem zůstala až do důchodu. Ve škole jsem si vytvořila pěkný vztah s ředitelkou Labikovou a učitelkou Nováčkovou a občas se ještě setkáváme.

Mezi mé koníčky patří ruční práce – zejména pletení a háčkování a to hlavně pro vnoučata.

Zapojovala jste se do veřejného života?

Ne. Jen v roce 2001 jsem pomáhala při sčítání lidu a před mnoha lety jsem během jednoho volebního období dělala zapisovatelku na veřejných zasedáních.

V knize Třebonínsko je zmínka o příbuzenském vztahu vašeho rodu k herečce Libuši Havelkové. Můžete mi o tom něco říct?

S Libuší Havelkovou jsem se setkala na sklonku její herecké kariéry. To přijela do Dolního Třebonína a obešla příbuzné a známé. Navštívila také hřbitov v Černici, kde leží její předkové.

Po její smrti nás navštívil někdo od Havelků, už si nevzpomínám, kdo to byl a mimo jiné se zeptal, které číslo máme v oblibě. Řekla jsem mu, že číslo 13 a on odpověděl, že oni také. Zajímavá shoda.

Co Vám přináší teď v tomto požehnaném věku největší radost?

Mám radost ze svých pravnoučat a pak také z toho, když se ráno probudím a mohu se ještě hýbat.

Kterou část Vašeho života byste si nejraději zopakovala?

Myslím, že žádnou z nich bych opakovat nechtěla. Byly takové jaké byly a asi takové měly být.

Co je podle Vás a Vašich životních zkušeností v životě člověka nejdůležitější?

Setkávat se s pozitivními a chytrými lidmi. Já jsme věřící člověk… každý by měl něčemu věřit.

Povídání s paní Kadičovou

připravil Antonín Švec st.

ORIGINAL AFRICA

Konec dvouleté cestovatelské abstinence… konečně balím na dlouho odkládanou 30 denní expedici do Botswany. Balím to, co každý: měniče napětí, kávovar, vysílačky, dalekohledy, fotopast, zrcadlovku se dvěma objektivy, dron, power banku, desítky kabelů a nabíječek, několik skvělých konzerv s vepřovým z Lidlu. Hned mi je jasné, že nezbývá místo na oblečení. Proto přidávám pouze několik kusů spodního prádla, dvoje kraťasy, tři trička a žabky. Mikinu, větrovku, dlouhé kalhoty a velké boty velikosti 49, si jednoduše obléknu na sebe.

Konečně jsem na vídeňském letišti a cesta začíná. Trochu se bojím přestupu v Johannesburgu z obřího letadla A380 do malého turbovrtulového letadla, které nás má dopravit až do delty řeky Okavango. Na celou akci mám pouze necelé dvě hodiny a jen tak tak vše na obřím johannesburském letišti stíhám. V klidu sedím v malém třesoucím se letadle a netuším, že mé zavazadlo se mnou neletí.Přistáváme v Maunu, malém městě na jižním okraji Delty, které slouží většině turistů a cestovatelů jako výchozí bod expedic do Okavanga, Chobe a dalších míst na severu Botswany a Namibie. Počasí je horké a suché, před několika týdny skončilo období sucha. Ocenil bych, kdybych se mohl převléct z dlouhých kalhot, mikiny a větrovky do něčeho vzdušnějšího, bohužel ale zjišťuji od ospalého personálu letiště, že mé zavazadlo zůstalo zřejmě při

přestupu v Jižní Africe. TIA ale konečně jsem tady a to je hlavní.

Trochu opocený vyrážím do garáže, kde si mám vyzvednout expediční auta, která budou naším domovem dalších 30 dní. Na místě ale zjišťuji, že v celé Botswaně tento den nefungují platební terminály a platební karty jsou nepoužitelné. Auta mám sice placená předem, ale vratná záloha musí být zajištěna kartou. Musím tedy počkat do zítřka a ze stejného důvodu odkládám i návštěvu pobočky ministerstva ochrany přírody, kde jsem chtěl kartou platit vstupy do národních parků. Na lehko, bez zavazadla, trochu unavený a dost zpocený vyrážím lehkou procházkou mezi krásně vonícími šalvějemi africkými do hotelu. Jel jsem o den dřív než ostatní a nezařídil jsem vůbec nic. TIA říkám si a toto zkratku použiji v příštích dnech ještě mnohokrát.

Druhý den už vše funguje a po poledni přilétají nejen moji spolucestovatelé, ale i zavazadlo. Trochu v časovém presu kupujeme potraviny a vyrážíme na cestu do posledních zbytků ráje na naší planetě: Delty řeky Okavango s parkem Moremi, národního parku Chobe s tisíci slony, na Viktoriiny vodopády, které jsou po deštích plné vody, přes největší solné pláně světa Makgadigkadi až do národního parkuNxai Pan, kde bychom měli stihnout největší migraci zeber, jakou naše Země nabízí. TIA říkám si, když konečně vyrazíme -ThisIs Africa.

Jan Brett, zakladatel Original Afrika

Kalendář akcí

Termíny podzimních a zimních akcí budou upřesněny koncem měsíce září na internetových stránkách obce.

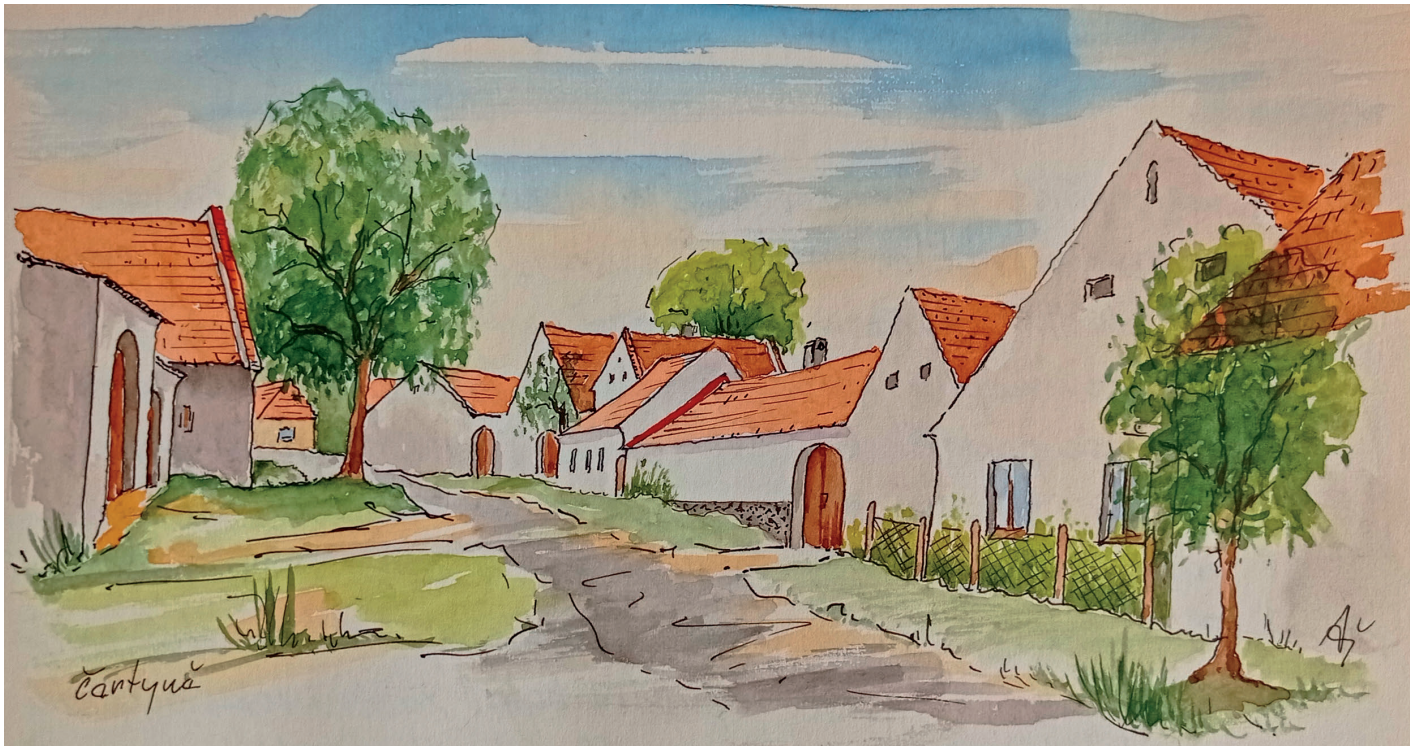

Čertyně - autorem kresby je Antonín Švec st.

Občasník č. 3 / 2022

Vydává Obec Dolní Třebonín, 382 01 Dolní Třebonín 6

Redakční rada:
František Kořenský, Stanislav Kříž, Jana Machová, Pavel Ševčík, Jan Švec.

Fotografie:
I. Kahovcová, J. Pecl, V. Slípková
J. Brett, Z. Kyselová V. Krátký, J. Švec

Náklad 600ks.
Vychází nepravidelně. Neprodejné. Tisk Tiskárna Šumava.